

Posudek bakalářské práce Anny Dosoudilové Expresionistický obraz světa v díle Bohuslava Reynka

Ve své práci se Anna Dosoudilová zaměřila na problém rekonstrukce obrazu světa v první vrcholné fázi básnického díla Bohuslava Reynka, výrazně ovlivněné prvky expresionismu. Zaměřuje se proto zejména na tu část díla vymezenou sbírkami Rybí šupiny a Had na sněhu z dvacátých let 20. století.

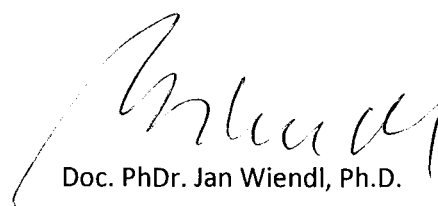
Práci si přehledně rozčlenila do dvou klíčových kapitol, kdy v první si všímá – zejména prostřednictvím motivického rozboru – Reynkovy umělecké interpretace světa na pozadí úvah o vztahu Reynkova náboženského postoje k expresionisticky vypjatým vizím zániku, smrti a negace. V druhé z kapitol autorka inspirativním způsobem rozvíjí problematiku využití výtvarných prvků v poezii Bohuslava Reynka, a to zejména funkce barvy a ornamentu.

Práce Anny Dosoudilové je zřetelně členěna, její kompozice odpovídá předpokládanému rozsahu, odborný styl je kultivovaný, využívá náležitě a adekvátně všech standardních prvků, pokud jde o bibliografické odkazy, citace atd. Zvláště cenný je zejména postup položení si výchozí problémové otázky a způsob jejího zodpovídání prostřednictvím adekvátní odborné literatury a vlastní interpretace, který svědčí o autorčině nadání.

Z tohoto úhlu pohledu bakalářská práce Anny Dosoudilové splňuje všechny náležitosti kladené na tento typ školní práce, doporučuji ji proto k obhajobě.

K úvaze či k případné diskusi dávám jen několik dílčích postřehů, které by mohly být rozvíjeny při dalším autorčině setkávání s Reynkovým dílem. První se váže k literárněhistorickému ukotvení analýzy Reynkova díla. Je příznačné, že většina reynkovských prací se jakoby nechává strhnout tezemi o Reynkově izolovanosti a soustřeďuje se na výklad básníkova díla bez patřičného zřetele na dobové domácí a zahraniční souvislosti, které se v Reynkově díle více či méně zřetelně odrážejí. To platí zejména pro expresionismus, jeho německou verzi i dobové české pokusy o mnohdy bizarní aplikaci expresionistických východisek, které by měl historik uvážit už jenom proto, že se tímto způsobem ještě více vyhranění specifičnost Reynkovy umělecké tvorby. Potřeba širšího kontextového zohlednění pak platí i v souvislostech druhé výkladové kapitoly. Uvažujeme-li o barevnosti v Reynkově díle, je třeba též hovořit o širších návaznostech, které tuto problematiku v dějinách moderního umění provázejí, v konkrétním Reynkově případě jde zejména o vztah k symbolistně-dekadentnímu způsobu práce s barevnou škálou. Stejně tak by bylo zajímavé uvažovat o tom, jak se způsob práce s barevnými škálami, který Reynek rozvinul ve svém díle, rozvinuly u dalších básníků inspirovaných Reynkovým dílem – například u Františka Halase či Jana Zahradníčka, svébytnou otázkou pak zůstává problematika kolorizace v dobové avantgardní poetice a její kontrastivní reflektování v Reynkově díle .

Praha, září 2010

Doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.